

ni paksult et ta ei woi allapole libbis-
tada. —

Rui üks suur werre, soon (Ader) on läb-
bi-rainitud, siis linnase-rie, Marmad üksi,
ei panne Werd mitte kinni: wotta siis Eaela,
peksa ta õige pehmeks, ja panne Hawa peale:
selle peale siis se linnane narts ja se-u siis
kinni. Rui werri ei ja siiski mitte seisma,
siis peab legi ellaste wa-utama sedda Hawa,
senni kui Werri jáab kinni. Rui sa wallad
kanget Wina (Spiritus) Hawa sisse, ning
ka Hawa ümber, siis Werri jáab kinni, ning
Hawa ei paisteta mitte wágga — Rui nüüd
Werri jáab kinni, siis jätta se paela kinni,
ilma-sigutamatta, ühlye ehet kahlye Páwa,
agga fasta tedda Wáljastpiddi selle paela
peál, fange winaga. — Rui sa Hawa lahti
wottad, siis õrra kissu mitte wágise need
Marmad wálja mis Hawa sees on kinni-häk-

kanud:

kanud: muido werri hakkab; ueste jooksma:
kasta neid esine Winaga ehk weega märjakäbs,
siis sa woid neid ellaste wáljawotta. Nüüd
panne u-ed Marmad Hawa sisse, ning üks
Plaaster peale. Se Plaaster ei lässe Hawa
kuivaks jáda, ja sedda sunna woid ennes-
selle tehha mitme wišiga; minna nimmetan,
sün agga üks paarviid:

1) Sullata mee-wahha, üks werendel
Mael, walla kaks Lusbika-táis Olli sekka,
segga ümber. Selle sullatud mee-wahha
sisse kasta üks Linnane Rie. Sedda mee-
wahha-rie woid sunna keige Hawa peale pañ-
na; — Rui ta on táis Madda, siis pesse
tedda puhtaks soja Weega, ning panne tedda
ueste peale.

2) Sullata Mee-wahha ning Künla-
raswa loetto, ühlest ni paljo kui telsest;